

Sygnatura akt III RC 281/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kole Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Pietruszka

Protokolant: st. sekr. sąd. Alicja Kleczkowska

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2019 roku w Kole

sprawy z powództwa J. M.

przeciwko R. M.

o alimenty

I. Zasądza od pozwanego R. M. alimenty na rzecz syna J. M. za okres od 22 października 2018 roku do 30 września 2019 roku w kwocie po 1500,00 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) miesięcznie a poczynając od dnia 1 października 2019 roku w kwocie po 2000,00 zł (dwa tysiące złotych) miesięcznie, płatne do jego rąk, do dnia 10 – go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kole, kwotę 1200,00 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,

IV. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4500,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego,

V. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia:

Agnieszka Pietruszka

Sygn. akt III RC 281/18

UZASADNIENIE

Powód - J. M. wniósł o zasądzenie od pozwanego R. M. na swoją rzecz alimentów w wysokości po 2.000,00 zł miesięcznie, poczynając od dnia wniesienia pozwu. W uzasadnieniu podniósł, że jest synem pozwanego, ma także młodszego brata K. w wieku 11 lat. Pozwany w dniu 12.08.2018 r. wyprowadził się by zamieszkać z inną kobietą. Od tego czasu przekazał matce powoda na utrzymanie synów : w sierpniu kwotę 1.000,00 zł, we wrześniu 1.500,00 zł, a ostatnio jedynie 800,00 zł. Powód ma 18 lat i uczęszcza do klasy maturalnej Zespołu Szkół (...) w K.. Miesięczne koszty jego utrzymania wynoszą około 3.200 zł. Na wyżywienie potrzebna jest kwota około 800 zł miesięcznie, na zakup środków czystości i kosmetyków około 200– 300 zł miesięcznie, na zakup ubrań i obuwia około 300 – 400 zł miesięcznie. Powód często choruje, w związku z tym na leki i witaminy potrzebna jest kwota około 200 zł miesięcznie. Wydatki związane ze szkołą wynoszą około 300 zł miesięcznie. Pozaszkolne zajęcia, korepetycje z chemii oraz biologii pochłaniają około 400 zł miesięcznie. Dodatkowo jak podał powód, na zakup podręczników dla niego

została przeznaczona kwota około 300 zł. Na atrakcje, jak np. wyjścia do kina niezbędna jest kwota około 200 zł miesięcznie. Kwota jego utrzymania obejmuje poza tym 1/3 kosztów utrzymania mieszkania, w którym mieszka z matką i bratem tj. około 440 zł oraz 1/3 kosztów utrzymania samochodu tj. około 100 zł miesięcznie. Pozwany jest zatrudniony w Spółdzielni (...) w K. i osiąga miesięczny dochód w kwocie około 4.000 zł netto. Nadto rodzice powoda prowadzili sklep zoologiczno-wędkarski, zarejestrowany na pozwanego i osiągnęli miesięczny dochód w kwocie około 3.000 zł. Miesięczne dochody pozwanego wynoszą zatem łącznie około 7.000 zł netto.

Pozwany – R. M. wniósł o oddalenie powództwa powyżej kwoty 800 zł, podnosząc iż jest to kwota adekwatna do potrzeb powoda. Żądana kwota 2.000 zł nie została wystarczająco udowodniona, w szczególności w zakresie usprawiedliwionych potrzeb powoda oraz sytuacji majątkowej, możliwości zarobkowych i wydatków pozwanego. R. M. podniósł, iż od września 2018 r. systematycznie przekazuje matce powoda kwotę 1.500 zł tytułem alimentów na obydwu synów (tj. 800 zł na rzecz powoda i 700 zł na rzecz K.). Jego miesięczne dochody z tytułu zatrudnienia w OSM wynoszą, po odliczeniu ciężących na nim zobowiązań, średnio 2.650 zł. Z kolei dochody ze sklepu zoologiczno-wędkarskiego wynoszą, po odliczeniu podstawowych kosztów, około 3.000 - 3.500 zł. Po pokryciu wszelkich wydatków stałych, w tym alimentów, pozwanemu na koszty związane z jego utrzymaniem oraz na zakup nowego towaru zostaje kwota około 1.400 - 1.500 zł. W ocenie pozwanego powód nie wykazał kosztów swego utrzymania na poziomie 3.200 zł, zważywszy że nie posiada stałych nadzwyczajnych wydatków, a ponadto nie leczy się na przewlekłą chorobę. W świetle zasad doświadczenia życiowego koszty utrzymania powoda wynoszą około 1.200 - 1.300 zł.

Na rozprawie w dniu 12.12.2019 r. pozwany uznał powództwo do kwoty po 1.000 zł miesięcznie.

Sąd ustalił co następuje :

J. M. urodził się (...) Jest synem E. M. i R. M.. Powód ma młodszego brata K., który ma 12 lat. W dniu 11.08.2018 r. pozwany wyprowadził się. Między rodzicami powoda toczy się sprawa rozwodowa. J. M. nie utrzymuje kontaktu z ojcem.

(okoliczności bezsporne)

W roku szkolnym 2018/2019 J. M. uczęszczał do klasy maturalnej liceum ogólnokształcącego o profilu z rozszerzoną biologią i chemią w Zespole Szkół (...) w K.. Naukę w klasie maturalnej powód ukończył ze średnią ocen 4,0. Nie uczęszczał na korepetycje. Przygotowując się do matury uczył się wspólnie ze znajomymi. W związku z tymi przygotowaniem ponosił koszty związane z tzw. kserówkami w wysokości około 150 zł miesięcznie. Kończąc naukę w szkole średniej powód poniósł także wydatki na zakup garnituru i butów w wysokości około 400 zł oraz opłatę za studniówkę w wysokości 300 zł. Uczestniczył też w pielgrzymce klasowej do C., której koszt wyniósł 200 zł.

Egzamin maturalny powód zakończył z wynikiem pozytywnym i aplikował na studia na Politechnice (...) o kierunku logistyka i transport. Złożył również podanie o przyjęcie na (...) im. A. M. w P..

(dowód: zeznania E. M. k.378-379v, częściowo zeznania powoda k.444v-445v)

Podczas wakacji J. M. wyjechał zarobkowo za granicę. Pracował w Niemczech i zarobił około 2.000 zł, którą to kwotę przeznaczył na zakup wyprawki na studia. Na odzież wydał około 1.000 zł, na zakup chemii, kosmetyków i pościeli w sumie około 2.000 zł. Powód kupił również dla siebie laptopa na raty, które będą spłacane do dnia lipca 2020 r. Rata wynosi 368 zł.

(dowód: umowa o kredyt na zakup towarów i usług z dnia 25.09.2019 r. k.420 ; zeznania powoda k.444v-445v)

Aktualnie powód studentem I-go roku studiów stacjonarnych na kierunku transport na Politechnice (...). Zajęcia na uczelni odbywają się od poniedziałku do piątku. J. M. ponosi wydatki na zakup przyborów do rysunku technicznego w kwocie około 60 zł miesięcznie i na tzw. kserówki w kwocie około 100 zł miesięcznie. W razie potrzeby korzysta z korepetycji z matematyki i fizyki, których udzielają mu znajomi. Miesięcznie powód wydaje na korepetycje średnio

100 zł. Powód w związku z dojazdami na uczelnię korzysta z biletu semestralnego, który kosztuje 155 zł. Do domu rodzinnego przyjeżdża średnio dwa razy w miesiącu. Koszt przejazdu w obydwie strony wynosi 25 zł.

J. M. w trakcie roku akademickiego wynajmuje pokój, za który płaci czynsz w kwocie 690 zł miesięcznie oraz ponosi opłatę za media w kwocie 50 zł. W związku z zawarciem umowy najmu powód wpłacił też kaucję gwarancyjną w kwocie 700 zł. Wspólnie z pozostałymi najemcami złożył się na płyny do mycia naczyń i ręczniki w kwocie 50 zł miesięcznie. Powód kupuje też dla siebie artykuły żywnościowe, przy czym z uwagi na plan zajęć je posiłki również na mieście. Poza tym powód płaci także 50 zł miesięcznie za telefon. Na zakup ubrań przeznacza około 300 zł, a na rozrywkę około 200 zł.

Powód ma problemy z dziąsłami. W związku z tym bierze witaminy, a także używa maści i specjalnej pasty do zębów. Na kosmetyki i maści przeznacza około 350 zł, natomiast na suplementy i witaminy około 100 zł. W 2019 r. powód przeszedł zabieg chirurgicznego usunięcia pieprzyków. Zabieg był wykonany prywatnie, a jego koszt wyniósł 150 zł.

(dowód: zeznania E. M. k.378-379v, częściowo zeznania powoda k.444v-445v, potwierdzenie udziału w rekrutacji na studia k.366, wydruki z internetu zawierające oferty wynajmu mieszkań k.367-368, faktury za zakup odzieży k.369-373, decyzja Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej Politechniki (...) k.419, faktury za zakup obuwia i odzieży k.421-424, potwierdzenie przyjęcia kaucji gwarancyjnej k.425, plan zajęć powoda k.435, kserokopia umowy najmu lokalu mieszkalnego z dnia 15.09.2019 r. k.436, potwierdzenia uiszczania opłat za mieszkanie k.437-442)

E. M. w 2018 roku była zatrudniona w Domu Pomocy Społecznej w K. jako opiekunka. Umowa o pracę była zawarta na czas określony do momentu powrotu pracownika. Jej wynagrodzenie zasadnicze wynosiło 2.100 zł brutto. Jako opiekunka pracowała do 14.06.2019 r. Umowa została rozwiązana za porozumieniem stron. Obecnie E. M. pracuje na pełen etat w Zakładzie Usługowo Handlowym (...) jako sprzedawca. Otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 2.250 zł brutto.

Mieszkanie, które zajmuje E. M. wraz z synami jest wynajmowane. W opiece nad młodszym synem pomaga jej matka, która mieszka na terenie gminy D. i którą E. M. w razie potrzeby przywozi i odwozi gdy trzeba zająć się K.. Czynsz w okresie letnim wynosi 750 zł, natomiast w okresie zimowym 850 zł. Poza tym matka powoda opłaca tzw. "odstępne". Dodatkowe koszty, które wiążą się z utrzymaniem rodziny obejmują: opłaty za energię elektryczną w wysokości około 180 zł, abonament za telefony około 150 zł, abonament TV 70 zł, internet 50 zł.

Brat E. M. zaciągnął pożyczkę w kwocie 50.000 zł z przeznaczeniem na sklep prowadzony przez rodziców powoda. Do chwili rozstania z pozwanym rodzice powoda razem spłacali w/w zobowiązanie w ratach po 650 zł. Pożyczka miała zostać spłacona do października 2019 r. Do spłaty pozostaje jednak jeszcze około 10.000 zł, albowiem E. M. odkąd mąż się wyprowadził przestała spłacać zadłużenie. Po wyprowadzeniu się pozwanego E. M. dodatkowo pożyczyciela od brata kwotę 4.000 zł.

Matka powoda znajduje się pod stałą opieką lekarską. Przyjmuje leki uspokajające i przeciwbólowe. Koszt zakupu leków wynosi 50-80 zł. Ma także zalecone zabiegi rehabilitacyjne, lecz aktualnie z nich nie korzysta z powodów finansowych.

E. M. z konta pozwanego wypłaciła po wyprowadzeniu się męża kwotę 900 zł. Ponadto z jego konta dokonała opłat w sierpniu 2018 r. wszelkich rachunków, a także faktur w prowadzonym przez nich sklepie. Od tego czasu nie zajmuje się prowadzeniem sklepu, oddała również mężowi klucze do niego.

E. M. użytkowała samochód, który obecnie jest uszkodzony. Przegląd techniczny kosztował 100 zł, zaś ubezpieczenie 650 zł. Na paliwo wydatkowała średnio 300 zł miesięcznie. Poniosła również koszty jego naprawy w łącznej kwocie 1.000 zł.

(dowód: zeznania E. M. k.378-379v, faktura VAT z dnia 04.09.2018 r. i z dnia 05.09.2018 r. k.13-14, umowa o najem lokalu mieszkalnego z dnia 17.09.2002 r. k.15-17, informacje o wysokości opłat za marzec i maj 2018 r.

k.18-19, faktura VAT z dnia 26.07.2018 r. i z dnia 29.08.2018r. k.20-21, zaświadczenie lekarskie z dnia 27.09.2018 r. k.22, oświadczenia o przekazaniu kluczy z dnia 25.08.2018 r. k.23, umowy pożyczki z dnia 03.09.2018 r. wraz z potwierdzeniem przelewu k.24-25, umowa o pracę z dnia 09.10.2018 r. k.26, umowa o pracę na okres próbny z dnia 17.06.2019 r. k.364, świadectwo pracy z dnia 14.06.2019 r. k.365, faktura za zakup sprzętu AGD k.374, faktura za usługę warsztatową k.375 oraz częściowo zeznania powoda k.444v-445v)

R. M. pracuje w (...) Spółdzielni (...) w K. jako kierowca. Jest zatrudniony na czas nieokreślony. Od marca 2019 r. jego stawka godzinowa wynosi 12,90 zł. Pozwany w 2018 r. otrzymał wynagrodzenie w kwocie : w sierpniu - 5.375,01 zł brutto (3.811,66 zł netto), we wrześniu – 803,24 zł brutto (629,68 zł netto), w październiku - 4.848,18 zł brutto (3.444,98 zł netto), w listopadzie - 4.276,69 zł brutto (3.046,23 zł netto), w grudniu - 5.133,35 zł brutto (3.643,90 zł netto). R. M. w okresie od 03.09.2018 r. do 25.09.2018 r. przebywał na urlopie bezpłatnym. W grudniu 2018 r. otrzymał nagrodę świąteczną w kwocie 534,50 zł brutto (372,70 zł netto), którą wliczono do wynagrodzenia. Pozwany w 2018 r. otrzymał również diety: w październiku – 735 zł, w listopadzie i grudniu – każdorazowo po 645 zł. W 2019 r. wynagrodzenie pozwanego wyniosło natomiast: w styczniu - 5.187,37 zł brutto (3.681,32 zł netto), w lutym - 4.941,82 zł brutto (3.509,51 zł netto), w marcu - 4.358,50 zł brutto (3.103,46 zł netto), w kwietniu - 4.562,03 zł brutto (3.341,13 zł netto), w maju - 5.160,78 zł brutto (3.721,85 zł netto), w czerwcu - 5.908,23 zł brutto (4.289,79 zł netto). W czerwcu 2019 r. pozwany otrzymał dodatkowo wynagrodzenie urlopowe w wysokości 1.366 zł brutto (1.300 zł netto). Ponadto pozwany w 2019 r. otrzymał diety w wysokości : w styczniu – 645 zł, w lutym – 720 zł, w marcu – 645 zł, w kwietniu 465 zł, w maju – 570 zł, w czerwcu – 600 zł. R. M. spłaca pożyczkę z ZFŚS, której rata miesięczna (wraz z odsetkami) wynosi 410,42 zł. Z zakładu pracy otrzymuje deputat w postaci serów i masła.

Pozwany nie posiada własnego majątku nieruchomościowego, natomiast jego majątek ruchomy objęty jest wspólnością majątkową małżeńską.

R. M. prowadzi działalność gospodarczą w formie sklepu zoologiczno-wędkarskiego. Przychód z tej działalności wyniósł: w 2017 r. – 103.076,75 zł, zaś w 2018 r. - 135.906,93 zł (wg wyliczeń pozwanego: w sierpniu – 3.615,85 zł, we wrześniu – 3.683,33 zł, w październiku – 5.853,96 zł, w listopadzie – 3.791,16 zł, w grudniu – 5.101,66 zł). W roku 2019 dochód wyniósł natomiast : w styczniu – 5.077,22 zł, w lutym – 2.523,63 zł, w marcu – 3.912,23 zł, w kwietniu – 3.997,10 zł. Od maja 2019 r. działalność zaczęła przynosić straty, i tak : w maju w wysokości 5.469,11 zł, w czerwcu – 5.585,95 zł, w lipcu – 5.613,74, w sierpniu – 10.303,14 zł, we wrześniu – 5.176,76 zł. W 2019 r. R. M. dokonał zakupu towaru do sklepu za kwotę: w maju – 15.170,57 zł, w czerwcu – 12.793,26 zł, w lipcu – 14.424,59 zł, w sierpniu – 21.137,07 zł, we wrześniu – 15.172,30 zł.

Pozwany po rozstaniu z żoną zatrudnił pracownika na pół etatu za wynagrodzeniem 1.050 zł brutto, a od czerwca 2019 r. na pełen etat za wynagrodzeniem 2.250 zł brutto. Pracownik jest w sklepie od poniedziałku do piątku, zaś w soboty w sklepie sprzedaje pozwany. Pozwany do sklepu kupuje chemię i środki czystości za kwotę około 200 zł miesięcznie.

R. M. w dniu 20.08.2019 r. zaciągnął kredyt obrotowy w kwocie 10.000 zł. Zgodnie z umową okres wykorzystania, jak i okres spłaty kredytu, upływa z dniem zakończenia okresu kredytowania, tj. z dniem 19.08.2020 r. Kredyt może być wykorzystany jednorazowo albo w częściach.

(dowód: częściowo zeznania pozwanego k.445v-446v, informacja PIT-11 za 2017 r. k.27-28, zaświadczenie Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. z dnia 07.05.2018 r. k.29, potwierdzenia transakcji k.42-46, k.269-278, zaświadczenia o zarobkach z dnia 20.11.2018 r. k.47-48 i k.235 oraz z dnia 18.06.2019 r. k.353-354, potwierdzenia przelewu wynagrodzenia k.49-50, k.265, k.327, k.333, arkusze przychodów i wydatków pozwanego k.51 oraz k.88, k.128, k.264, k.322, k.329, k.335, k.337, k.339, k.390, k.392, k.394-395, k.443, kserokopie zestawień przychodów w sierpniu 2018 r. k.52-53, wrześniu 2018 r. k.90-92, październiku k.130-132, listopadzie 2018 r. k.281-282, arkusze przychodów i wydatków dotyczących sklepu k.54 oraz k.93, k.133, k.263, k.321, k.328, k.334, k.336, k.338, k.389, k.391, k.393, k.396, faktury k.55-72 oraz k.95-114 i k.134-151, k.283-300, historie rachunku bankowego k.73-81, k.115-124, k.152-164 (rachunek firmowy) oraz k.82-87, k.125-127, k.165-166 (rachunek osobisty), paragony fiskalne k.89 i k.129 oraz k.279, faktury za usługi telekomunikacyjne k.167-169 k.171-198, raporty miesięczne k.266-267 oraz

k.323, k.330, k.411-415, kserokopia indywidualnej listy płac k.280, urzędowe poświadczenia odbioru k.340 i k.347, zeznanie PIT-37 za 2018 r. k.341-344, informacja PIT/o za 2018 r. k.345-346, zeznanie PIT-28 za 2018 r. k.348-351, informacja PIT-28/A za 2018 r. k.352, kserokopia umowy o pracę z dnia 18.06.2019 r. k.360, aneks do umowy o pracę z dnia 31.05.2019 r. k.361, zaświadczenie OSM w K. z dnia 15.07.2019 r. k.382, zaświadczenia o zarobkach z dnia 15.07.2019 r. k.383-386, umowa kredytu z dnia 20.08.2019 r. k.397-399, potwierdzenia przelewów delegacji i świadczenia z funduszu socjalnego k.406-409, pismo OSM w K. z dnia 29.03.2019 r. dotyczące zmiany zaszerogowania k.416)

Pozwany obecnie mieszka z partnerką M. S. w jej domu i dokłada się do kosztów jego utrzymania. Partnerka pozwanego prowadzi własną działalność gospodarczą.

(dowód: częściowo zeznania pozwanego k.445v-446v, oświadczenia M. S. z dnia 23.11.2018 r. k.199, 206, k.213, z dnia 23.12.2018 r. k.258 i k.301 oraz z dnia 23.01.2019 r. k.261)

R. M. przekazuje synom okazjonalnie pieniądze z okazji urodzin, świąt. Płaci też ustalone na nich tytułem zabezpieczenia alimenty. Pozwany nie ma z kontaktu z synami.

(dowód: potwierdzenia przelewu alimentów k.39-41, k.170 oraz k.268, k.324-326, k.331-332, k.355-359, k.400-402, potwierdzenia przelewu dodatkowych środków na rzecz synów k.403-405, a nadto bezsporne)

Na rozprawie w dniu 09.04.2019 r. przed Sądem Okręgowym w Koninie w sprawie o rozwód R. M. i E. M. zawarli ugodę w zakresie udzielenia zabezpieczenia tytułem alimentów na rzecz młodszego syna. Na mocy tego porozumienia pozwany zobowiązał się do płacenia na rzecz małoletniego K. alimentów w kwocie 1.200 zł miesięcznie, począwszy od 01.04.2019 r. a nadto zobowiązał się do zapłaty zaległych alimentów za okres od lutego do marca 2019 r. w łącznej kwocie 2.400 zł.

(dowód: kopia protokołu rozprawy z dnia 09.04.2019 r. k.376-377 a nadto bezsporne)

Sąd uznał za wiarygodne zeznania E. M., w zakresie sytuacji finansowej rodziny, wydatków powoda oraz możliwości zarobkowych pozwanego. Należy zarazem zaznaczyć, iż odnośnie wydatków związanych z utrzymaniem powoda w okresie studiów okoliczności, o których zeznawała świadek miały w większości charakter hipotetyczny, albowiem świadek składała swoje zeznania w lipcu, kiedy te wydatki nie były jeszcze ponoszone.

Zdaniem Sądu wiarygodne w przeważającym zakresie były zeznania powoda. Jednakże Sąd odmówił im wiary w zakresie w jakim powód podawał koszty swojego utrzymania, gdyż nie znajdowały pokrycia w pozostałym materiale dowodowym, a przy tym były wygórowane w świetle zasad doświadczenia życiowego.

Na przyznanie wiarygodności jedynie częściowo zasługiwały zeznania pozwanego odnośnie pogorszenia się jego sytuacji finansowej i możliwości zarobkowych w toku postępowania, albowiem w ocenie Sądu, były one składane jedynie na użytek procesu, celem umniejszenia obowiązku alimentacyjnego.

Nie wniosły do sprawy nic istotnego dokumenty znajdujące się w aktach na k.94 i k.200-205, k.207-212, k.214-225, k.302-312 dokumentujące wydatki partnerki pozwanego w związku z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą. Nadto pozwany przyznał, iż zostały one załączone do sprawy przez przeoczenie (vide: zeznania pozwanego k.445v-446v).

Sąd zważył co następuje :

Podstawą zgłoszonego przez powoda żądania jest art. 133 kro, zgodnie z którym rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Jednocześnie zgodnie z art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Powód J. M. jest pełnoletni. Obowiązujące przepisy nie uzależniają istnienia obowiązku alimentacyjnego od pełnoletności, ale wyłącznie od tego czy uprawniony ma możliwość samodzielnego utrzymania się. W niniejszej sprawie niewątpliwie powód nie ma możliwości samodzielnego utrzymania się, skoro w toku sprawy o alimenty był uczniem szkoły średniej a od października 2019 r. kontynuuje naukę na studiach w trybie stacjonarym.

Powód domagał się ustalenia obowiązku alimentacyjnego w kwocie po 2 tys. zł miesięcznie. W ocenie Sądu, przedmiotowe powództwo zasługiwało na uwzględnienie w pełnym zakresie za okres od momentu podjęcia przez powoda nauki na studiach.

Jak zaznaczono powyżej, o wysokości świadczeń alimentacyjnych decydują m.in. usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej. Od wniesienia pozwu do chwili wydania wyroku minął ponad rok, w ciągu którego sytuacja życiowa powoda uległa istotnej zmianie co przełożyło się również na wydatki związane z jego utrzymaniem. Aktualnie usprawiedliwione potrzeby powoda dotyczą przede wszystkim wydatków związanych z kontynuowaniem przez niego nauki na studiach poza miejscem zamieszkania. Składają się na nie : wydatki związane z wynajęciem pokoju w P., koszty przejazdów komunikacją miejską oraz podróży do domu. Już choćby z tego punktu widzenia wydatki na utrzymanie powoda wzrosły w porównaniu z okresem nauki w szkole średniej. Zarazem oczywistym jest, iż obecne potrzeby powoda nie obejmują wydatków związanych np. z utrzymaniem mieszkania w K., skoro powód przebywa na co dzień w P.. Podkreślić przy tym należy iż pozostałe potrzeby powoda takie jak np. koszty wyżywienia, zakupu odzieży, środków higienicznych i kosmetycznych, a nadto witamin i suplementów, czy też wydatki związane z zapewnieniem wypoczynku i rozrywki na przestrzeni postępowania nie uległy zmianie i w ocenie Sądu kształtują się na podobny poziomie. Nadto powód wydatkował i wydatkuje nadal środki na pomoce naukowe oraz w zależności od potrzeb na korepetycje. Ze wskazywanych przez powoda bieżących wydatków najmniej wątpliwości budzą, w ocenie Sądu, wydatki związane z wyżywieniem. Wskazaną przez powoda kwotę 800 zł miesięcznie, a zatem około 200 zł tygodniowo, nie sposób uznać za wygórowaną. Pozostałe natomiast wydatki należy uznać za zawyżone, albowiem trudno dać wiarę aby powód każdego miesiąca wydawał na kupno odzieży około 400 zł, czy też na środki chemiczne i kosmetyki 200 zł, bądź na witaminy, suplementy również 200 zł miesięcznie tym bardziej, iż nie choruje na żadną przewlekłą chorobę. Również wydatki związane z korepetycjami zarówno w okresie przygotowania do matury, jak i obecnie nie kształtują się na poziomie wskazanym przez powoda w uzasadnieniu pozwu tj. około 400 zł miesięcznie. Powód przyznał bowiem, iż do matury przygotowywał się ze znajomymi, a obecnie także korzysta z korepetycji niesystematycznie. W ramach usprawiedliwionych potrzeb powoda nie sposób pominąć wydatków ponoszonych przez powoda na wypoczynek i rozrywkę. W konsekwencji, zdaniem Sądu, na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb powoda wystarczająca jest aktualnie kwota około 2.500 zł. Podkreślić bowiem należy, iż określenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, uwarunkowanych kosztami utrzymania (wyżywienie, mieszkanie, odzież, leczenie) i wychowania, w odniesieniu do dzieci (pielęgnacja, opieka, dbałość o fizyczny i intelektualny rozwój) jest wprawdzie domeną ustaleń na podstawie dowodów ale uwzględniającą także zasady doświadczenia życiowego (Orz. SN z 29.11.1949 r. Wa.C 167/49 , NP. 1951 , nr 2 s.52).

W toku postępowania powód podnosił, iż w okresie gdy był uczniem klasy maturalnej na zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb, konieczna była kwota około 3.200 zł. Sąd zabezpieczając alimenty ustalił natomiast, iż średnie miesięczne koszty utrzymania J. M. nie przekraczały 1.500 zł. Sąd kwestionując na ówczesnym etapie postępowania poziom tych wydatków, miał na uwadze iż dochody rodziców powoda nie pozwalały na ich ponoszenie. Zebrany materiał dowodowy wskazuje jednak, iż dochody rodziny były wyższe niż wówczas zakładał Sąd. Ponadto o poziomie wydatków ponoszonych na utrzymanie powoda, świadczy również chociażby wysokość alimentów ustalona na jego młodszego brata w ramach zabezpieczenia w trakcie sprawy rozwodowej. Mając zatem na uwadze , iż roku szkolnym 2018/2019 powód ponosił szereg dodatkowych wydatków związanych z zakończeniem edukacji na poziomie szkoły średniej, w ocenie Sądu, koszty jego utrzymania w tamtym okresie wynosiły około 2 tys. zł. miesięcznie.

Wysokość świadczeń alimentacyjnych, jak już wyżej wspomniano, zależy również od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Bezsprzeczne jest, iż pozwany będąc zatrudnionym w (...) Spółdzielni (...) w K. na stanowisku kierowcy, uzyskuje wynagrodzenie w wysokości średnio 3.300 zł miesięcznie netto. Zdaniem Sądu

podstawą ustalenia możliwości zarobkowych pozwanego nie jest wyłącznie otrzymywane przez niego wynagrodzenie zasadnicze. Podkreślić bowiem należy, iż poza tym wynagrodzeniem pozwany otrzymuje także diety, które w okresie od października 2018 r. do czerwca 2019 r. wyniosły łącznie 5.670 zł, tj. średnio 630 zł. Zgodnie z kodeksem pracy diety przysługują pracownikowi, który wykonuje na polecenie pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy lub poza stałym miejscem pracy, na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową (art. 77⁵ kp) i z tego względu nie są one zaliczane do otrzymywanego przez pracownika wynagrodzenia. Faktem powszechnie znanym jest jednak okoliczność, iż pracownicy zatrudnieni jako kierownicy traktują diety właśnie jako element składowy wynagrodzenia. W konsekwencji Sąd przyjął, iż możliwości zarobkowe pozwanego obejmują nie tylko otrzymywane przez niego wynagrodzenie ale również diety, w związku z czym kształtują się one na poziomie około 4 tys. zł miesięcznie.

W niniejszej sprawie istotne znaczenie ma również okoliczność, iż pozwany poza pracą zawodową prowadzi również działalność gospodarczą w formie sklepu zoologiczno-wędkarskiego. Działalność ta w okresie od sierpnia 2018 r. do kwietnia 2019 r. przynosiła średnio, według wyliczeń samego pozwanego, dochody w wysokości około 4.100 zł miesięcznie. W konsekwencji, zdaniem Sądu, istnieją podstawy do przyjęcia, iż możliwości zarobkowe pozwanego wynoszą łącznie około 8 tys. zł miesięcznie.

R. M. podnosił, iż aktualnie jego możliwości zarobkowe ograniczają się jedynie do dochodów uzyskiwanych z umowy o pracę, albowiem od maja 2019 r. działalność gospodarcza zaczęła przynosić straty. Zaznaczyć należy, iż Sąd nie kwestionuje, iż przez ostatnie miesiące działalność faktycznie przynosiła straty, ale w ocenie Sądu dochodzi do tego na skutek celowego działania pozwanego. Przede wszystkim zauważyć należy, iż z przedłożonych do sprawy rozliczeń podatkowych za lata 2017 i 2018, wynika iż w roku 2018 r. przychów z działalności był o ponad 30 tys. zł wyższy niż w roku 2017. Również początkowe miesiące roku 2019 r. były obiecujące, albowiem dochód – jak podkreślono już powyżej wyliczony przez pozwanego – kształtował się również na poziomie ponad 3 tys. zł miesięcznie. Nie sposób zatem logicznie wytłumaczyć występowania strat w okresie od maja 2019 r. w inny sposób niż jako efekt celowego działania pozwanego. Ponadto, gdyby faktycznie prowadzenie sklepu wskazywało na pogorszenie się koniunktury, to również nie sposób logicznie wytłumaczyć, dlaczego pozwany mając tego świadomość zgodził się na zabezpieczenie alimentów na syna K. w kwocie 1.200 zł. Zawarcie tego porozumienia dobitnie wskazuje, iż pozwany pozytywnie oceniał wówczas swoją sytuację finansową. Nie można też pominąć, iż pozwany od czerwca, a zatem już w okresie "kryzysu", zatrudnił pracownika na pełen etat, podczas gdy we wcześniejszym okresie zatrudnił pracownika jedynie na pół etatu. Na uwagę zasługuje również fakt, iż pozwany począwszy od maja 2019 r. dokonywał zwiększonych zakupów towaru do sklepu. Trudno natomiast dać wiarę, iż umożliwia mu to wyłącznie kredyt obrotowy zaciągnięty w sierpniu 2019 r. na kwotę 10.000 zł, skoro w 2019 r. kupił towar za kwotę: w maju – 15.170,57 zł, w czerwcu – 12.793,26 zł, w lipcu – 14.424,59 zł, w sierpniu – 21.137,07 zł, we wrześniu – 15.172,30 zł.

Pozwany podnosił również, iż posiada zobowiązania z tytułu zaciągniętej pożyczki i kredytu co również ogranicza jego możliwości zarobkowe. Podkreślić należy, iż zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 12.11.1976 r. w sprawie III CRN 236/76 (Lex nr 7875) zadłużenie bankowe zobowiązanego do alimentacji nie może powodować ograniczenia należnych uprawnionemu środków utrzymania. Osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, musi bowiem się z tym liczyć przy podejmowaniu wydatków i ich wysokość planować stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem wspomnianego obowiązku alimentacyjnego. Argumentacja Sądu Najwyższego jest jak najbardziej aktualna w niniejszej sprawie, skoro pozwany zaciągnął kredyt już w trakcie postępowania.

Reasumując, zdaniem Sądu, w świetle zebranego materiału dowodowego, pozwany posiada możliwości zarobkowe, pozwalające mu łożyć na syna J. alimenty bieżące w kwocie 2.000 zł miesięcznie, a we wcześniejszym okresie w kwocie po 1.500 zł.

Oceniając zasadność powództwa, Sąd uwzględnił, iż matka powoda także winna partycypować w kosztach utrzymania syna. Zgodnie bowiem z obowiązującymi przepisami, obowiązek alimentacyjny obciąża każdego z rodziców odpowiednio do posiadanych przez nich możliwości zarobkowych. Zdaniem Sądu możliwości zarobkowe pozwanego,

który ma stałą pracę oraz prowadzi działalność gospodarczą, są jednakże zdecydowanie lepsze niż możliwości zarobkowe matki powoda, która uzyskuje wynagrodzenie na poziomie płacy minimalnej. W konsekwencji to R. M. w większym zakresie winien partycypować w kosztach utrzymania powoda. Ustalając, iż dochody pozwanego są 4-krotnie wyższe od dochodów E. M., pozwany winien zatem pokrywać $\frac{3}{4}$ kosztów utrzymania syna.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego o zobowiązanie powoda do przedłożenia zaświadczenia dotyczącego obecności na zajęciach akademickich, albowiem już z samego faktu, iż powód studiuje na studiach stacjonarnych należy wnosić, iż nie posiada on możliwości podjęcia pracy zarobkowej. Jego siły i zdolności winny się koncentrować na nauce, a nie na poszukiwaniu zajęcia zarobkowego, tym bardziej iż jest to pierwszy rok studiów. Powód wprawdzie w swych zeznaniach przyznał, iż w okresie letnim pracował w Niemczech, ale pamiętać należy, iż był to czas wolny od nauki. Poza tym powód był poniekąd zmuszony do podjęcia sezonowego zatrudnienia, z uwagi na zwiększone wydatki związane z planowanym rozpoczęciem studiów.

Sąd oddalił także wniosek pełnomocnika pozwanego o zwrócenie się o zaświadczenie dotyczące aktualnych zarobków pozwanego, albowiem dotychczas zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwalał na ustalenie jego możliwości zarobkowych w wystarczający sposób.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie cytowanych przepisów, orzeczono jak w pkt I i II wyroku.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 kpc, obciążając nimi w całości pozwanego, skoro powód przegrał proces tylko w nieznacznej części.

O kosztach zastępstwa advokackiego orzeczono zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 9 i ust. 4 w zw. z § 2 pkt 5 oraz § 10 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności advokackie (Dz. U.2015. 1800 z póź.zm.).

Rygor natychmiastowej wykonalności orzeczono zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Sędzia

Agnieszka Pietruszka